

som Regeringsforslaget er bygget paa. Paa dette Grundlag tror jeg ikke, man vil kunne komme til en Hartkornsaftskrivning, idet man saa vilde gøre Uret mod mange Kommuner. Det er nemlig nu saaledes, at i mange Kommuner, hvor der er større Ejendomme, og hvor Ejerne ere fraværende, er man nødt til at holde stærkt paa Hartkornskatten for at ramme den fraværende Ejer. Gaar man over til Regeringsforslaget, kan man ganske vist ramme den fraværende Ejer, idet Kommunen kan faa 2 pCt. af den aarlige Indtægt, som Ejendommen anslaaes til. I mange Tilfælde faar den ikke de 2 pCt., hvad jeg ikke nærmere gaa ind paa. Men disse 2 pCt. vil i mangfoldige Tilfælde være for lidt og ikke svare til den Stat, de hidtil have haft paa Hartkorn. Gaar man over til det Princip, som Mindretallet forsvarede, og som hele Lovgivningsmagten hidtil har holdt paa, saa vil det være muligt at gaa til en Afskrivning af Hartkornskatten, thi da saa Kommunerne en virkelig Ret til Betsatning, som gør, at de kunne faa Erstatning for deres tabte Betsatningsret over for Hartkornet. En saadan Ejer, som bor uden for Kommunen og har en større Ejendom i den, kan rammes gennem $\frac{1}{3}$ af Ejendommens Indtægt, som Næringskommunen har Ret til at beskatte. Nu er der sagt — ja det er egentlig ikke sagt, men det er skrevet — om dette Forslag — den ærede Ordfører udtalte sig ikke nærmere om det, men han er nu foran sin Tid og navnlig som Ordfører i denne Sag, idet han allerede for 8 Dage siden, tror jeg, har begyndt i Pressen at omtale de Forslag, vi her skulle drøfte — den ærede Ordfører, siger jeg, har om dette Forslag om Hartkornsaftskrivningen udtalt, at det vilde være farligt, at det vilde være en Begunstigelse for Prioriteterne og navnlig vilde forgældede Proprietærer blive særlig begunstigede ved et saadant Forslag. Dertil vil jeg sige, at det ikke er en Begunstigelse for Prioriteterne i den Grad, som den ærede Ordfører vil have det til, thi den ærede Ordfører kender jo ogsaa godt, at der efter de Skatteregler, vi nu have i Kommunerne, lignes efter Formue og Vejligbed, og altsaa er det Kommunerne muligt at ramme en saadan Mand gennem Formue- og Vejligbedsskat, selv om han slipper for Hartkornskat. Er der en saadan Proprietær, selv om han har megen Gæld paa sin Gaard, saa vil alene det, at han lever paa en saadan Gaard, give ham en hel Del Behageligheder fremfor andre, der ere mere formuende, men have et mindre Hjem, og disse Behageligheder vil et hvilken som helst Sogneraad beskatte ham af gennem Formue og Vejligbed. En-

delig vil jeg sige, at hvis en saadan Mand i Virkeligheden intet ejer, saa er der ingen Grund til at beskatte ham, det vil sige gennem Hartkornskatten. Vore Stattelove skulle jo være saaledes indrettede, at de tage Hensyn til Evnen og ikke tage, hvor som helst de kunne saa fat. Endelig maa jeg med Hensyn til den Frygt, der saaledes er udtalt eller rettere skrevet om, for at man skulde komme til at begunstige alt for stærkt Proprietæerne, gøre opmærksom paa, at Antallet af Proprietærer her i Landet ikke er saa overordentlig stort, som ærede Medlemmer maaste drømme om. Hele Antallet af Gaarde her i Landet paa over 12 Td. Hartkorn beløber sig til 2,041, de have tilfammen en Hartkornsmasse af 56,000 Td. Antallet af almindelige Bøndergaarde med mellem 1—12 Td. beløber sig til 72,965 med en Hartkornsmasse af 275,000 Td. Af Husmænd med mellem 2 Stp. og 1 Td. er der 68,733 med en Hartkornsmasse af 35,000 Td. og af Husmænd med under 2 Stp. Hartkorn er der ogsaa en Del, der er 83,224 Husmænd med 6,000 Td. Hartkorn. Endelig er der en Del mindre Husmænd, dem tager jeg ikke med, da de nærmest ere, hvad vi kalde jordløse Husmænd. Den ærede Ordfører har altsaa Frygt for, at man skulde begunstige enkelte Proprietærer, og den Frygt, han saaledes har, har ledet ham til den Betragtning, at 111 Gaard- og Husmænd ikke maa faa deres Hartkorn affrevet, fordi en enkelt Proprietær herved mulig kunde blive begunstiget. For hver Herremand eller Proprietær med over 12 Td. Hartkorn, vi have her i Landet, have vi 111 Hus- og Gaardmænd. Fremdeles skal jeg sige, at man fra den anden Side ogsaa har sagt, at naar man gif til et saadant Forslag, vilde man forflytte Ejendommens Værdi, og det vil ske her i en stærk Grad. Men det er det, der ikke vil; der vil ingen Forflyttelse ske af Ejendomsværdierne i nogen stor Grad; thi det er jo ikke saadan med Kommuneskatterne paa Hartkornet som med de øvrige Hartkornsskatter til Staten, thi de kommunale Hartkornsskatter ere overordentlig forskellige i de forskellige Kommuner, og ingen Køber kan i Virkeligheden gaa hen i en Kommune og købe en Ejendom med nogen som helst Sikkerhed for, hvorledes de kommunale Skatter paa Hartkorn ville blive i Fremtiden, større eller mindre. Det kan ingen Køber gøre; thi det beror ganske paa Forholdene, og disse kommunale Hartkornsskatter ere mange Steder gaaede op og ned. Dernæst gaar vort Ændringsforslag ud paa, at Hartkornsskatterne skulle affrives igennem en lang Narreffe, endog saa en hel Menneffe-